

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VOORZITTER VAN DE VIIe KAMER

A R R E S T

**nr. 256.966 van 29 juni 2023
in de zaak A. 238.233/VII-41.878**

In zake : XXXX
 woonplaats kiezend te 2430 Laakdal
 Dijkstraat 51, bus 2
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaat Andreas Oversteyns
 kantoor houdend te 3580 Beringen
 Paalsesteenweg 81

tegen :

 het VLAAMSE GEWEST
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaten Jean-François De Bock en Joy Moens
 kantoor houdend te 1180 Brussel
 Bosveldweg 70
 bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van het beroep

1. Het beroep, ingesteld op 22 januari 2023, strekt tot de
nietigverklaring van de “[b]eslissing: Bestemming/Dossiernummer:
G-22-5442/chiengpap”.

II. Verloop van de rechtspleging

2. Eerste auditeur Frederic Eggermont heeft op 18 april 2023 een
verslag opgesteld overeenkomstig artikel 93, eerste lid, van het besluit van de
Regent van 23 augustus 1948 ‘tot regeling van de rechtspleging voor de afdeling
bestuursrechtspraak van de Raad van State’.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 15 juni 2023.

Staatsraad Pierre Lefranc heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Joy Moens, die verschijnt voor de verwerende partij, is gehoord.

Eerste auditeur Frederic Eggermont heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3. Naar aanleiding van vaststellingen ter plaatse, gaat de inspectie Dierenwelzijn op 23 november 2022 over tot de inbeslagname van verschillende dieren van verzoekster.

4. De inspectie Dierenwelzijn beslist op 10 januari 2023 om verschillende dieren, namelijk één Engelse bulldog, vijf chihuahua's en één papegaai, in toepassing van artikel 42, § 2, van de wet van 14 augustus 1986 'betreffende de bescherming en het welzijn der dieren', definitief in volle eigendom te geven aan het dierenasiel dat daarmee instemt.

Dit is de bestreden beslissing.

IV. Onderzoek van de ontvankelijkheid - Toepassing van de kortedebattenprocedure

Standpunt van de partijen

5. Verzoekster beperkt haar beroep tegen de bestreden beslissing tot “de drie chihuahua’s Liesa 28/09/2016, (G)Tinka 26/05/2014 en Pebble 02/10/2012”.

6. De verwerende partij meldt dat de drie genoemde honden ondertussen werden geadopteerd door derden.

Beoordeling

7. Gelet op artikel 19, eerste lid, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, kan het beroep tot nietigverklaring bedoeld bij artikel 14 van deze wet, voor de afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State worden gebracht “door elke partij welke doet blijken van een benadeling of van een belang”. Die vereiste is erop gericht de rechtszekerheid te dienen en een goede rechtsbedeling te verzekeren (RvS (A.V.) 22 maart 2019, nr. 244.015, Moors).

Een verzoekende partij beschikt over dit rechtens vereiste belang indien twee voorwaarden vervuld zijn: vooreerst dient zij door de bestreden administratieve rechtshandeling een persoonlijk, rechtstreeks, zeker, actueel en wettig nadeel te lijden; voorts moet de eventueel tussen te komen nietigverklaring van die rechtshandeling haar een direct en persoonlijk voordeel verschaffen, hoe miniem ook (RvS (A.V.) 15 januari 2019, nr. 243.406, Van Dooren).

Er is voor een verzoekende partij geen stelplicht om haar belang bij het beroep te omschrijven of toe te lichten. Echter, doet zij dat wel hetzij in haar verzoekschrift, hetzij (wanneer haar belang in twijfel wordt getrokken) bij een eerstvolgende procedurele gelegenheid, dan schetst zij daarmee ook de contouren

waarom het haar te doen is en moet de Raad van State met die door de verzoekende partij vastgelegde grenzen van het gerechtelijk debat rekening houden.

8. De betrachting van verzoekster met haar beroep bij de Raad van State, zo blijkt uit het verzoekschrift, bestaat erin om de honden terug te krijgen: “Zij zijn de hondjes van mijn dochter en mij, ze zijn al bij ons van hun 8 weken en wij zouden nog graag van hun gezelschap genieten zolang dit mogelijk is want ze zijn al op leeftijd”.

9. Er is geen enkele mogelijkheid meer dat de verwerende partij kan beslissen, gelet op de plaatsing door het asiel van de honden, om die dieren terug te geven aan verzoekster. Uit het verzoekschrift blijkt dat dit nochtans is wat verzoekster nastreeft. Een gebeurlijke vernietiging van de bestreden bestemmingsbeslissing kan verzoekster bijgevolg het door haar nagestreefde voordeel niet meer opleveren. Het recht van toegang van verzoekster tot de rechter wordt niet in het gedrang gebracht. Er staan voor haar immers nog andere juridische actiemogelijkheden open om desgevallend schadeherstel te verkrijgen.

10. Het beroep is onontvankelijk.

V. Rechtsplegingsvergoeding

11. Vermits het beroep wordt verworpen omwille van de definitieve toestand die is ontstaan ten gevolge van de plaatsing in adoptiefamilies, kan de verwerende partij in het huidige geval niet worden beschouwd als een “in het gelijk gestelde partij” in de zin van artikel 30/1, § 1, eerste lid, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State. Zij kan bijgevolg geen aanspraak maken op de toekenning van een rechtsplegingsvergoeding.

BESLISSING

1. De Raad van State verwerpt het beroep.

2. Verzoekster wordt verwezen in de kosten van het beroep tot nietigverklaring, begroot op een rolrecht van 200 euro en een bijdrage van 24 euro.

3. Bij de publicatie van dit arrest door de Raad van State wordt de identiteit van verzoekster niet bekendgemaakt.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van negenentwintig juni tweeduizend drieëntwintig, door de Raad van State, VIIe kamer, samengesteld uit:

Pierre Lefranc,	staatsraad, waarnemend voorzitter,
bijgestaan door	
Elisabeth Impens,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Elisabeth Impens

Pierre Lefranc